

Dankwoord

Hè, hè, eindelijk ben ik aan dit laatste stuk van mijn proefschrift toe. Een zeer drukke en, met name de laatste jaren, stressvolle tijd sluit ik hiermee af. Ik heb hierin geleerd dat wetenschap zich niet helemaal in 4 jaar laat voorspellen en dat “leuke” resultaten vaak moeizaam tot stand komen. Toch heeft dit mij er niet van weerhouden in het onderzoek te blijven: de uitdagingen die ik hierin dagelijks ondervind, trekken mij nog steeds erg aan. Alle jaren ben ik enorm gesteund door verschillende mensen, zowel binnen als buiten het werk en ik doe een poging mijn dankbaarheid hier te verwoorden.

Allereerst wil ik mijn co-promotor Luuk bedanken. Ongeveer een jaar na mij kwam je op het ID werken en vanaf het begin heb je veel interesse in mijn onderzoek getoond. In van mijn derde jaar als AIO heb jij officieel de taak van co-promotor op je genomen. En hoewel je ook toen al plannen had voor een eigen bedrijf, heb je altijd tijd voor mij vrij gemaakt, ook toen ik al in Amsterdam begonnen. Je ongelofelijke enthousiasme is een grote inspiratiebron voor mij geweest. Bedankt voor alles en succes met Covaccine!

Mijn begeleiders van het eerste uur, Wim en Michiel, wil ik bedanken voor hun, vaak scherpe, kritiek waar ik echter heel veel van geleerd heb. Mijn promotoren Rob en Peter wil ik bedanken voor de mogelijkheid die ze me gegeven hebben om bij hen te promoveren en het feit dat ze altijd voor me klaar stonden als er weer eens wat geregeld moest worden of wanneer er weer een handtekening nodig was.

De overige leden van het “eetbare vaccins”-team mogen zeker ook niet onvermeld blijven: Thijs, hartelijk bedankt voor de zeer prettige samenwerking (TNT) tijdens de secties, de ELISA's en de overige proeven. Fijn dat je mijn paranimf wilt zijn. Jan L., bedankt voor je steun door de jaren heen. Dirk, Jos, Mieke, Sofia en met name Dion: hartelijk bedankt voor het maken van de aardappelen. Het was altijd leuk om in Wageningen langs te komen. Dion, nog bedankt voor je hulp bij de twee “aardappelstukken”; we houden contact.

Natuurlijk wil ik “mijn” stagiaires niet vergeten: Rob, Nathaly en Hetty, jullie hebben mij enorm geholpen door in de laatste twee jaren van mijn project, toen alles nog moest gebeuren, gigantisch veel werk te verzetten. Voor een ELISA met meer dan 50 platen zullen wij nooit meer onze hand voor omdraaien! Heel veel tijd is doorgebracht in de stallen bij de muizen en (enkele keren) de konijnen. Hier heb ik altijd veel hulp gehad van Jan, Henk, Johan, Arnold en Wilfred, die altijd voor mij klaarstonden als er weer eens “zo snel mogelijk, want we hebben nog maar weinig tijd” een proef gestart moest worden. Mijn bijna dagelijkse bezoek aan de stallen was hierdoor nooit onprettig.

Dan kom ik zo langzamerhand al aan bij de mensen die niet direct met mijn onderzoek te maken hebben gehad, maar zonder wie mijn tijd in Lelystad heel anders zou zijn geweest. Allereerst mijn andere paranimf, Conny: kamergenootje van het begin. Met

Dankwoord

elkaar hebben we veel lief en leed gedeeld en je hebt mijn jaartje als inwoner van Lelystad prettig veraangenaamd. Heel veel geluk voor jou, Joris en Anouk!

Marjorie, als “overbuurvrouw” op vleugel 15 hadden we vaak hele gesprekken en veel steun aan elkaar als collega-AIO's bij moeizaam onderzoek. Heel veel succes met het afronden van jouw boekje en veel geluk met je gezinnetje!

De overige (ex)-bewoners van vleugel 15: Fred, Johanna, Suzan, Petra, Jacob, Francis, Annemarie, Maaïke, Ditta, Jan-Willem, Bernie, Jan, Cor, Robin, Wil, Bereket en Anneke (ook jij succes met Covaccine) en alle overige medewerkers van het oude IPE en de latere divisie Dier en Omgeving: allen hartelijk bedankt voor de ontzettende gezellige tijd die ik met jullie heb gehad! De (collega)-carpoolers wil ik bedanken voor het luisterend oor tijdens de (lange) rit Wageningen-Lelystad v.v. Ik hoop dat de A30 snel klaar is.

Nu wordt het tijd om over te stappen naar mijn “nieuwe” werkgever, de afdeling Pathologie bij het VUMC. Allereerst wil ik prof. Meijer bedanken voor de mogelijkheid die hij me gegeven heeft om, naast mijn werk, mijn promotie af te ronden. Degene die me daarbij het meest gesteund heeft is de grote EBV-baas zelf: Jaap, ontzettend bedankt voor al je geduld als ik met mijn gedachten bij mijn promotie was, terwijl ik geacht werd met EBV bezig te zijn. Ontzettend fijn dat je in mijn leescommissie hebt willen plaatsnemen. Nu kan ik me eindelijk helemaal op het LMP1,2 werk storten!

De rest van de EBV-groep (Elisabeth, Jeffrey, Tabitha, Servi, Josine, Sandra, Tineke, Sander en Wendy), mijn kamergenoten (Erik, Marco, Kirstin, Esther, Janneke en Duco), de apoptose-groep (Saskia en Jettie), de polycomb-groep (Danny, Joost en Cindy), mijn DC-raadgevers (Hetty en Tanja,) en de overige medewerkers van de afdeling pathologie: bedankt voor al jullie belangstelling, luisterend oor en steun in het afgelopen jaar. Rik, bedankt voor het plaatsnemen in de leescommissie.

Natuurlijk leef je niet alleen op het werk en gelukkig heb ik veel steun en belangstelling ondervonden binnen mijn familie en vriendenkring. Allereerst: sorry dat ik de afgelopen 2 jaar niet altijd tijd en/of zin had om te bellen of om iets af te spreken. Nu het af is heb ik ontzettend veel zin om te gaan resocialiseren met uitgebreide etentjes en spelletjes-avonden.

Een speciale vermelding wil ik die unieke en (te?) gezellige sportclub geven: SKDO. Zonder karate had ik het reizen nooit vol kunnen houden, kon ik mijn frustraties nooit letterlijk van me afslaan en had ik nooit mijn man ontmoet. Al meer dan 15 jaar maakt karate deel uit van mijn leven en het blijft een zeer belangrijke factor die mij aan Oss bindt. Iedereen hartelijk bedankt (met name mijn trainingsmaatje!) voor alle belangstellende vragen naar mijn onderzoek en naar mijn vorderingen tijdens het schrijven. Nu beland ik onherroepelijk bij mijn familie die voor een (volgens sommigen te) groot deel onlosmakelijk met deze club verbonden is.

Dankwoord

Mama en papa, hartelijk bedankt voor alle aanmoedigen en vrijheden die jullie me gegeven hebben toen ik besloot om biologie te gaan studeren. Nu heb ik weer tijd voor jullie! Mario, ook jij hebt iets aan mijn Lelystadse-periode overgehouden: alle geluk voor de toekomst voor jou en Mechteld (ex-collega!). Mijn schoonouders, zwagers en schoonzussen wil ik bedanken voor alle oprechte belangstelling door de jaren heen, van eerste-jaars studentje tot nu. Semi-zusje Senta en Geert en de rest van de familie wil ik natuurlijk ook bedanken. Ondanks dat voor sommigen mijn onderzoek ver-van-het-bed-gedoe was, kon ik bij iedereen mijn verhalen kwijt. Ontzettend bedankt!

Als allerlaatste nu zeker niet de minste: Rob, mijn tegenpool, steun, toeverlaat en, bovenal, maatje. Hoewel ons werk en de daarbij behorende interesses zeer ver uit elkaar liggen, heb je altijd veel belangstelling getoond in mijn onderzoek en voor zover mogelijk me met zoveel mogelijk raad (“drie is beter dan één”) en daad (pipeteren op zaterdagmiddag) bijgestaan. Je hebt er zelfs een jaar lang een weekendrelatie voor over gehad. In mijn drukke leven met al mijn gereis en mijn onrustige, drukke karakter ben jij een echt rustpunt in mijn leven. Het klinkt misschien cliché, maar het is echt waar: zonder jou had ik het niet gered!

A handwritten signature in black ink that reads "Josca". The signature is written in a cursive style with a horizontal line underneath the name.

Dankwoord

